

IN MEMORIAM

IR. C.P.E.M. RAEDTS
8 mei 1898-4 april 1983

Tengevolge van een noodlottig auto-ongeluk is Cees Raedts enige weken voor zijn vijftigste verjaardag overleden.

Van Venray, Noord-Limburg, geboortig, kwam hij, na beëindiging van zijn studie voor mijnningenieur in Delft, op 23 jarige leeftijd in dienst van de Oranje Nassaumijnen. Daar werd hij weldra belast met de aanleg van de mijnzetel O.N. IV, was gedurende 18 jaar bedrijfsingenieur van de mijnzetel O.N. III en werd in 1950 benoemd tot directeur van de onderneming. Naast deze laatste functie, heeft hij in de mijnindustrie vele taken vervuld in of krachtens de publiekrechtelijke bedrijfsorganen van deze industrie.

Buiten de grenzen van ons land werd zijn vakmanschap ook hogelijk gewaardeerd. Dit leidde onder andere tot zijn benoeming door de Franse regering als lid van een internationale commissie ter bestudering van de Saarmijnen-problematiek en door de Hoge Autoriteit van de Kolen- en Staalgemeenschap tot voorzitter van een commissie ter bestudering van de marginaliteit van een aantal Belgische mijnen.

Buiten zijn vakgebied was Raedts op politiek, sociaal, kerkelijk en cultureel gebied ook ongemeen actief. Onder andere was hij sinds 1929 lid van de gemeenteraad van Heerlen, lid van de Provinciale Staten van Limburg, lid van het Europese Parlement, lid van het Navo Parlement en de Beneluxraad, voorzitter van onderwijsinstellingen, culturele instellingen, van het Sociaal Historisch Centrum voor Limburg en van vele andere instellingen.

Nadat hij in 1951 was onderscheiden met het Officierskruis in de Orde van Oranje Nassau, werden zijn veelzijdige verdiensten in 1956 aangeduid met de Culturele Prijs Limburg. In 1961 werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van St. Gregorius de Grote en tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Door het Koninklijk Nederlands Geologisch en Mijnbouwkundig Genootschap werd hem de van Waterschoot van der Gracht Penning toegekend. Zijn verdiensten voor de stad Heerlen werden in 1965 tot uitdrukking gebracht door zijn benoeming tot ereburger van deze stad. In datzelfde jaar werd hij begiftigd met de Ordre de Mérite. Later ontving hij de zilveren anjer en de legpenning van Limburg.

Na de beëindiging van zijn functie bij de Oranje Nassaumijnen in 1964 bleef hij vele werkzaamheden vervullen totdat een leeftijdsgrens hem noopte zich terug te trekken. Tot hoge leeftijd heeft hij zich beijverd als voorzitter van de Stichting Mijnmuseum voor de inrichting van een museum in Kerkrade Rolduc en Valkenburg en als voorzitter van de door hem opgerichte Stichting Bejaardenvoorziening Douvenrade Heerlen, welke functie hij tot zijn 79e levensjaar bekleedde. Hoewel geestelijk nog tot zeer veel in staat, werd hij de laatste jaren van zijn leven gedwongen zich sterk te beperken door een teruglopend gezichtsvermogen.

Met het overlijden van Ir. Cees Raedts verloor de voormalige Limburgse Mijnstreek een persoonlijkheid, die tot op hoge leeftijd een zeer markante is gebleven.

Voerendaal, juni 1983
Ir.G.B. Debets